

vonnis

diva gae
12e

RECHTBANK LEEUWARDEN

Sector civiel recht

Zaaknummer dwangakkoord: 157196 FT RK 17/760

Vonnis van 21 november 2017

in de zaak van

wonende te Dokkum,
aan de
verzoekster,
bijgestaan door : , werkzaam bij de Kredietbank Nederland,
hierna: verzoekster,

tegen

vertegenwoordigd door Flanderijn en Van Eck, Gerechtsdeurwaarders,

1. De procedure

1.1. Verzoekster heeft bij verzoekschrift binnengekomen op 21 september 2017 ter griffie van deze rechtbank primair verzocht om te bevelen in te stemmen met de door verzoekster aangeboden schuldregeling, een en ander als bedoeld in art. 287a van de Faillissementswet (Fw). Subsidiair is door verzoekster verzocht om te mogen worden toegelaten tot de wettelijke schuldsaneringsregeling.

1.2. Op 6 november 2017 heeft de rechtbank van een verweerschrift ontvangen.

1.3. De rechtbank heeft het verzoekschrift ter terechtzitting van 7 november 2017 behandeld. Ter terechtzitting zijn verschenen mevrouw verzoekster, en mevrouw : namens de Kredietbank Nederland. Namens is met kennisgeving niemand verschenen.

1.4. Ten slotte is vonnis bepaald op heden.

2. De feiten

2.1. Uit de overgelegde lijst van schuldeisers blijkt dat de totale schuldenlast van verzoekster ruim € 98.833,62 bedraagt bestaande uit één schuldeiser.

De Kredietbank Nederland heeft op 19 juni 2017 namens verzoekster een schuldregeling aan de enig weigerende schuldeiser voorgesteld. De aangeboden schuldregeling houdt in dat aan de [] een aanbod tot betaling van 1,44 % op hun vordering is gedaan. Jaarlijks zullen gereserveerde bedragen aan de schuldeiser worden voldaan. De hoogte van dit voorstel is gebaseerd op de inkomenssituatie van verzoekster. Verzoekster geniet op dit moment een WW uitkering waarop door [] een beslag ligt. [] heeft op 25 juli 2017 laten weten niet akkoord te gaan met het gedane voorstel omdat ze daarbij een te groot gedeelte van haar vordering prijs moet geven.

3. Standpunten van partijen

3.1 Verzoekster heeft ter zitting – samengevat – het volgende verklaard. Verzoekster is in het verleden gehuwd geweest met de heer []. Zij hadden samen een koopwoning waarvoor zij samen hoofdelijk aansprakelijk waren. Na de scheiding zou verzoekster uit de hoofdelijke aansprakelijkheid worden ontslagen. Dit heeft echter nooit plaatsgevonden. Na de scheiding werd meneer [] alleen aansprakelijk voor de maandelijkse hypotheeklasten, maar bleef verzoekster hoofdelijk aansprakelijk. Nadat de betaling van de maandelijkse hypotheeklasten uitbleef heeft de [] haar pandrecht uitgeoefend en de woning via een executoriale veilig verkocht, waardoor er een restschuld overbleef van € 98.833,62. Verzoekster heeft verklaard zich in een problematische schuldensituatie te bevinden.

3.2. Namens [] heeft Flanderijn en Van Eck in het verweerschrift van 6 november 2017 aangegeven dat niet wordt ingestemd met een gedwongen regeling. Uit het verweerschrift blijkt – samengevat – dat [] niet bereid is zo'n groot deel van haar vordering prijs te geven. [] is niet van oordeel dat verzoekster zich bevindt in een problematische schuldensituatie, nu zij niet is opgehouden met betalen en [] een langere aflossingsperiode accepteert. Tevens is de [] van oordeel dat een WSNP traject een betere waarborg biedt.

4. De beoordeling van het verzoek tot het vaststellen van een dwangakkoord

4.1. De rechtbank neemt tot uitgangspunt dat het iedere schuldeiser vrijstaat te verlangen dat 100% van zijn vordering, vermeerderd met rente, wordt betaald. Dit brengt mee dat een schuldeiser slechts onder zeer bijzondere omstandigheden gedwongen kan worden in te stemmen met een door de schuldenaar aangeboden akkoord. Het verzoek zal dan ook slechts worden toegewezen als [] in redelijkheid niet tot weigering van instemming met de schuldregeling heeft kunnen komen, in aanmerking genomen de onevenredigheid tussen haar belang bij uitoefening van de bevoegdheid tot weigering en de belangen van verzoekster en de overige schuldeisers die door die weigering worden geschaad. Bij de beoordeling van het verzoekschrift is overigens niet relevant of [] zich aan haar zorgplicht zou hebben gehouden.

De rechtbank overweegt dat voor de toewijzing van een gedwongen schuldenregeling een verzoeker zich in een problematische schuldensituatie moet bevinden.

4.2. Een belangrijk criterium bij de beoordeling van een verzoek tot toepassing van een gedwongen schuldregeling wordt gevormd door de belangen van schuldeisers die wél hebben ingestemd met het gedane aanbod. Naar mate de belangen van die schuldeisers zwaarder wegen zal er meer voor te zeggen zijn de weigerachtige schuldeiser te dwingen

toch met het gedane aanbod in te stemmen. Het is niet zonder belang hier aandacht aan te besteden, want in deze zaak is er maar één schuldeiser: () waartegen zich het verzoek richt. Daardoor worden er ook geen belangen van andere schuldeiser geschaad met de weigering van

4.3. De rechtbank overweegt op het punt van de problematische schuldensituatie als volgt. Volgens het verzoekschrift bevindt verzoekster zich in een problematische schuldensituatie. Van zo'n schuldensituatie is evenwel alleen sprake als een schuldenaar is opgehouden met betalen van de schuld dan wel dat te voorzien is dat zij daar niet mee zal kunnen voortgaan. In het geval van verzoekster is daar geen sprake van, nu zij ook thans nog aflost op haar schuld aan (). Het enkele feit dat de aflossing van de schuld mogelijk nog vele jaren gaat duren, is naar het oordeel van de rechtbank niet voldoende om er van uit te gaan dat er thans sprake is van een problematische schuldensituatie.

4.4. De rechtbank is ten slotte van oordeel dat het enkele feit dat het akkoord gunstiger is dan de te verwachten uitkering bij een wettelijke schuldsaneringsregeling evenmin voldoende gewicht in de schaal legt om de stelling te aanvaarden dat haar vordering voor een groot gedeelte moet prijsgeven. Gelet op alle voorgaande feiten en omstandigheden is de rechtbank van oordeel dat er onvoldoende is gebleken dat () in redelijkheid niet tot weigering van instemming met de schuldregeling had kunnen komen. Het belang van () dient dan ook te prevaleren ten opzichte van het belang van verzoekster om buiten de wettelijke schuldsaneringsregeling te blijven. De rechtbank wijst het verzoek tot een gedwongen schuldregeling dan ook af.

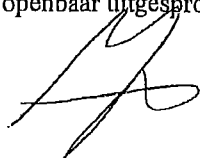
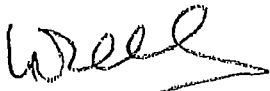
4.5. Nu de primaire verzochte dwangregeling wordt afgewezen, komt de rechtbank toe aan het subsidiaire verzoek tot toelating tot de wettelijke schuldsaneringsregeling. Op dat verzoek zal in een afzonderlijk vonnis worden beslist.

5. De beslissing

De rechtbank

- wijst het verzoek om () te bevelen in te stemmen met de aangeboden schuldregeling af;
- wijst het meer of anders verzochte af.

Dit vonnis is gewezen door mr. H.J. Idzenga en in het openbaar uitgesproken op 21 november 2017 in het bijzijn van de griffier.¹

¹ Tegen deze uitspraak kan degene, aan wie de Faillissementswet dat recht toekent, uitsluitend via een advocaat binnen acht dagen na de dag van deze uitspraak hoger beroep instellen bij een verzoekschrift, in te dienen ter griffie van het gerechtshof dat van de zaak kennis moet nemen.

Voor afgevoerd/afgeleesd conform

21 NOV. 2017

De griffier

